

— Oğlum, bu mendili görünce aklına ne gelir senin, söyle bakayım?.

— Efendim, nezle, ter, havlu bulunmadığı yerde mendile müracaat falan, diye cevap vermiş.

İkinci deliye, sen söyle bakalım, senin aklına ne gelir?

— Efendim, seyahata çıkan bir dostumu mendil sallayarak uğurlamak veya karşılamak, uzaktan bir ahbaba işaret vermek için falan.

Doktorlar birbirlerinin yüzlerine bakarak aldıkları cevapların düzgünlüğünü düşünürlerken, üçüncüye sormuşlar :

— Eee, söyle bakalım oğlum, sen ne düşünüyorsun?

Efendim ben, loş bir odada kırmızı, yumuşak bir ışık, atlas bir divan üzerine siyah uzun saçlarını dökerek uzanmış yarı çaplak harika bir kadın, ellerile saçlarını okşayarak düşünüyor.

— Bu kadar şeyi, bu mendili görünce mi düşünebildin?

— Yoo.. ben kendimi bildim bileli, hep bunu düşünürüm de!..

(*) BORAZAN TEVFİK'İN BİR NÜKTESİ

Bir lokantada yemek yiyen bir müşteri garsona seslenerek :

— Baksana oğlum, bana bir pilâv, üstüne de biraz et, demiş.

Biraz ötede oturan Borazan Tevfik de aynı garsona :

— Evlâdım, sen bana da bir pilâv getir ama üstüne etme! Demiş.

(*) KİTAP YAZAN DELİ

Akıl hastanesinde doktor, bir deli hasta ile konuşurken içeri başka bir deli girerek:

— Doktorbey ben bir kitap yazdım. İzin verirsiniz onu bastırmak istiyorum demiş.

Odadaki delide tasdik yolunda başını sallıyarak, evet efendim doğrudur. Bende okudum o kitabı.

Doktor sormuş:

— Nasıl kitapmış bu;

Efendim fena yazılmamış ama içinde çok şahıs ve fazla isim var. İnsan kolay kolay hatırında tutamıyor.

Doktor :

— Haydi git getir bakalım şu kitabı bizde görelim diye deliyi göndermiş.

Biraz sonra deli, elinde büyük ciltli bir kitapla içeriye girerek kitabı uzatınca:

Doktor, hay Allah senin müstehakkını versin. Bende, telefon kitabı odamdan kayboldu diye odacıları haşlayıp duruyordum.

İKİ ARKADAŞ ARASINDA

— Bugün paraya ihtiyacım yok. Fakat bana beş lira ödünç verir misin?

— Öyle ise neden para istiyorsun?

— Çünkü ne zaman senden para isteyecek olsam «bugün param yok, dün isteseydin verirdim!» dersin de onun için yarına hazırlık yapıyorum!

HAYVANAT DERSİNDE

- İnsana en çok sokulan hayvan hangisidir?
— Sülük efendim!

BOSTAN DOLABINI ÇEVİREN EŞEK

Eski alaylı paşalardan biri, bir gün bir sebze bahçesini gezdiği sırada bahçenin sahibine bostan dolabını gözü bağlı olarak çeviren eşeği göstererek sormuş:

— Bu eşeğin gözlerini niçin bağladınız?

— Paşam! eşek gözü bağlı olarak dolabı çevirdiği müddetçe doğru bir yolda yürüdüğünü zanneder ve mütemadiyen bostanın etrafında döner durur. Gözünü bağlamazsam, farkına vararak böyle saatlerce kuyunun etrafında dönmez.

— Pek âlâ, boynuna bu kocaman çanı ne diye taktınız?

— Eşek durduğu anda çan sesi de kesilir. O zaman gidip eşeği haylarız.

— Peki, ya eşek yürümez de durduğu yerde başını sallayarak çanı çalarsa ne yaparsınız?

Bu son suale cevap olarak bahçıvan :

— Aman paşam! Ben senin gibi akıllı eşeği nereden bulayım!

MUSHİLİ KİM ALACAK

Uzun zamandır merkezde kalarak harice çıkması geciken konsoloslardan biri, Hâriciye erkânından nüktedanlığıyla meşhur Şakir Cemal merhuma giderek:

— Efendim biz de burada unutulup kaldık, nedense bir türlü dışarı çıkamıyoruz, bunun için bir müşhil mi alsak ne yapsak acaba?» diye lâtife yollu bir serzenişte bulunmak isterken, Şakir Cemal:

— Vallahi efendim sizin müşhil almanızdan ziyade o müşhili Tevfik Rüştü Beye verebilmenin bir yolunu bulsanız da sizi çıkarsa! daha münasip olur kanaatindeyim» demiş.

KARŞIKI DUVARIN ÇİVİSİ

Delinin biri, çiviye tersine çevirerek sivri tarafına vura vura duvara çakmağa başlamış.

Onun bu halini gören başka bir deli işe karışmış:

— Baksana, yahu! Sen yanlış bir iş görüyorsun. Bu çivi karşıki duvarın çivisi olacak galiba... demiş.

ONUN DEDUGU DEDUKTUR

İki arkadaş balığın erkeği dişisi acaba nasıl belli olur? diye aralarında görüşürlerken, işin içinden çıkamayıp bir balıkçıdan tahkike karar verilir.

Balıkçıya giderler, sorarlar:

- Balığın erkeği dişisi nereden bellidir?
- Yumurtasından.
- Yumurta zamanı değilse?
- Kılçıklarından.
- Ya pişmemişse?

Balıkçı buna cevap veremez.

- Peki, bunu kimden öğrenebiliriz? diye sorarlar.
- Şu karşıkı beyaz konağın aşçısına sorun, o bilir... der.
- Konağın aşçısını bulurlar, ona sorarlar. O da içinden çı-

kamayınca:

- Durun şunu gedüp bizim paşadan bir danışayım... der.

İçlerinden biri:

- Canım paşa bunu nereden bilecek?

Der demez. Ahçı:

- O'da bilmez emme, onun deduğu dedüktür.
- Cevabını verir.

EVLÂDIM GİBİ BAKARIM

Bahriye mektebinden çarkçı olarak çıkacak bir talebeye imtihanda mümeyyiz sorar:

— Anlat bakalım oğlum, bir geminin kazanına nasıl bakarsın?

Talebe, yutkunarak biraz düşündükten sonra, cevap verir:

- Evlâdım gibi bakarım efendim!.

RENKLİ PAPAĞAN

Köylünün biri şehirde gezerken, bir evin penceresinde yeşil bir papağan görür.

Hayran hayran papağana bakarak :

— Allahım şu guşun renginin bir gozelliğine bak! Diye söylenirken, papağan :

— Ne bakıyorsun? diye bağırır.

Köylü hemen toplanarak :

— Affedersin hemşerim, ben seni guş sandımdı.

(*) MADAM DÜ BARI

Yumuşak huylu çelimsiz bir adam, gayet ters ve sinirli karısıyla beraber tiyatroya giderler.

Tiyatrodaki temsilde Madam Dü Bari imiş.

Yerlerini bulup oturduktan sonra kadın kocasına sorar:

— Madam Dü Bari nedir kuzum!

— Vallahi bilmiyorum hanım.

— Canım, bilmiyorum diyeceğine yanındaki oturan adama sorsana;

— Evet ama hanımciğim adamı tanımıyorum ki!

— Hay Allah, ne pısrık herifsin sen yahu, pardon de sor. Tanımaya ne lüzum var.

Adamcağız ezile büzüle yanındaki adama dönerek:

— Pardon mösyö, Madam Dü Bari kimdir, yani nedir acaba, diye sorar.

Tesadüfen fazla konuşmaktan hoşlanmıyan, yanındaki adamda ters bir tavırla:

— Bir rokoko, kokotudur. Diye cevap verir.

Adam karısının kulağına eğilerek yavaşça:

— Sordum ama, ne dediğini anlıyamadım.

— Anlıyamadım ne demek, tekrar sor, efendim.

— Hanım, yavaş konuş canım, adam kekeme, kekeme!

(*) ÖYLEYSE NEDEN YEDİNİZ ?

Küçük bir çocuk, hanıfe bir kadının karnına dokunarak:

— Ne var sizin karnınızda teyze, der.

Kadın, çocuğum var evlâdım diye cevap verir.

— Sizin çocuğunuzmu!

— Evet.

— Onu seviyormusunuz!

— Evet.

— Çokmu seviyorsunuz!

— Evet evlâdım.

— Öyleyse onu, neden yediniz?

(*) BENİ RAHAT BIRAKTINMI KI ?

Nasrettin hocaya hararet basmış. Etrafta su bulamayınca ne olursa olsun deyip bir karpuz tarlasına dalmış. Gözüne kestirdiği iri bir karpuzu kimseye görünmeden koparaçağı esnada, bostanın sahibi zebella gibi karşısına çıkıvererek, iri bir sesle:

— Hoca burada ne işin var senin.

Hoca, bir şaşkın duraklamadan sonra :

— Hımmmm... Şey.... Haaaa... Demiş. Abdest bozuyordum.

— Bostancı, nerde... nerede göster bakalım diye sertlenmiş.

Hoca, etrafına, sağına, soluna bakarken tesadüfen bir kenarda bir köpek tersi görmüş. Ve işte.. Demiş.

— Bostancı, ben enayi değilim hoca. O gösterdiğin köpek tersidir.

Bu sefer, hoca sinirli bir halde cevap vermiş :

— Abe birader, sende beni rahat bıraktınmıki, insan gibi bir abdest edeyim!..

(*) EVİNE DAMAT MI ALOORSUN ?

Bir ermeni seyyar balıkçı sepetine doldurduğu uskumruları, camları sarsan bir feryad ile bağıra bağıra satarken, bir apartmanın üst katından bir kadın :

— Balıkçı, balıkçı, diye haykırır.

Balıkçı durunca, hanım pencereden tekrar sağiya seslenerek :

— Uskumruların taze mi?

— Tazedir hanımefendi, şimdi çıktı denizden.

— Gözleri parlak mı?

— Parlak, zümrüt gibi maşallah...

— Kulakları kırmızı mı?

Balıkçı, bu sefer biraz sinirlenmiş bir halde :

— Evet kırmızı.

— Göster bakayım boyu uzun mu? deyince, balıkçı katasını yukarıya kaldırarak :

— Hanım sen balık mı alorsun, yoksa evine damat mı alorsun?

(*) O ADAM AVUKAT GİBİDİR

Bir gün İstanbul'un değerli avukatlarından eski dostum Suat Ziya Kant'ın bürosunda otuyordum.

Yaşına uymayan acaip bir giyinişle, ağzı kalabalık, şiret bir kadın gelerek oturduğu evin sahibi aleyhine dâvâ açmak istediğini söyledi. Bayağı haller ve küfürlü tâbirlerle hâdiseyi anlatmaya başladı. Suat şaşırıp, «aman hanım biraz daha sakın ve telâş etmeden konuşun» diye kadını gü-

bir tahammülle dinledikten sonra, «tamam hanım anladım, kâfî» dedi. «Şimdi yalnız siz benim suallerime cevap verin, bu adam yalan söyler mi, yani yalan yere yemin eder mi?» diye sordu.

Kadın :

— Aaaa ilâhi beyefendi o adam avukat gibidir her b... yer vallahi, dedi.

KADIN NEDİR ?

Bir Fransız mecmuasında, kadının şöyle tarif edildiğini okudum : «Kadın, derdin toplumu, portföyün boşalımı, borcun artımı, âilenin bölümüdür.

(*) GÜLE GÜLE OTURUN PAŞAM

Eski devrin namlı bir paşası, dalkavuklarını yanlarına alarak dört çifte bir saltanat kayığı ile deniz gezmesine çıkar. Bakar ki kayık çok hızlı gidiyor :

— Bana bak hamlacı, der.. Çok siğ gidiyorsun. Sandalı oturtacaksın.

— Yok paşam, bu sandal dört karış su çeker, burada altı karış su vardır, sen hiç gorkma, keyfine bak. İyi gidiyoruz evvelallah. Derken Hırrr diye bir gürültü ile sandal oturur.

Paşa hiddetle :

— Gördün mü aptallığımı hamlacı, oturduk işte, deyince.

Dalkavukların hepsi birden; paşayı etekleye etekleye :

— Güle güle oturun paşam, güle güle oturun... Derler

(*) EVVELÂ KAYNAYACAK

Bir köylü elinde tuttuğu bir kâğıdı yolda rastladığı bir adama uzatarak :

— Beyefendi ne olursun, şu kâğıttaki yazıları bana okuyuverir misin diye rica etmiş.

Adam kâğıttaki yazıya bakmış okunur şey değil :

— Aman evlâdım, ben bu yazının içinden çıkamam, sen bunu bir okuyabilene okut deyip iade etmiş. Köylü aynı ricayı aynı şekilde bir başkasına yapmış, ondan da aynı cevabı almış. Bir üçüncüsüne sokularak ricasını tekrarlayınca, kâğıdı eline alan adam köylünün haline acımış ve :

— Evlâdım bu yazı okunur şey değil, bak karşıda bir eczane var git oraya. Bu yazıyı ancak onlar okuyabilir, demiş.

Köylü gösterilen eczahaneye giderek :

— Beyim şunu okur musun diye eczacıya kâğıdı uzatmış. Eczacı kâğıdı alıp bir göz gezdirdikten sonra köylüye:

— Birbuçuk saat sonra gel al. Demiş.

Köylü şaşkın bir halde :

— Anlayamadım beyim, deyince :

— Bunda anlayamayacak ne var oğlum. Bu kaynayacak, hazırlanacak, ancak birbuçuk saatte hazır olur. Demiş.

ELBET BİR BUDALA ÇIKAR

Küçük bir manav çırağı, ufak bir el arabasına dağ gibi kavun yüklemiş, bir yokuştan çıkarmağa uğraşmış. Yoldan geçen bir adam çocuğun haline acıyıp yardım etmiş. Güç belâ arabayı yokuşun başına çıkarmışlar.

Adamcağüz, yüzündeki terleri silerek sormuş :

— Senin ustan nasıl adamdır? Senin kadar çocuk böyle ağır bir yük taşıyabilir mi? Ben bunu götürmem demedin mi?

— Dedim, ama...

— Aması ne?

— Elbet bir budala çıkar, sana yardım eder, dedi.

(*) KİMA İSTERSAN ONUNİLÂN EVLEN

Delikanlı babası Moiz'e giderek :

— Baba ben Yako'nun kızına sevdim. Onunılân evlenebilirim? diye sormuş.

Moiz :

— Aman oğlum, bu olamaz. Sakın annen duymasın, o sana kardaşındır. Demiş.

Bir müddet sonra, çocuk yine babasına gidip, baba ben bu sefer Nisimin kızına sevdim, onunılân evlenebilirim?

Moiz :

Aman oğlum, annen duymasın diye yine aynı cevabı vermiş.

Bir zaman sonra başka bir kız için söylemiş. Babası ona da aynı cevabı verince çocuk sinirlenerek, doğru annesine gitmiş.

Anne be, sen uyuyor musun kuzum, diye babası ile olan vaziyeti olduğu gibi anlatmış.

Bu sefer annesi oğluna, soğukkanlı cevap vermiş :

— Yavrum hiç üzülme sen, kima istersen git onunılân evlen. Baban duymasın, sen onun oğlu değilsin!...

BEN DE GİTMEDİM

Sarhoşun biri yolda giden birisine sokularak :

— Ben sizi tanıyorum, demiş. Viyana'da buldunuz mu?

— Hayır, Viyana'ya hiç gitmedim.

— Ben de gitmedim. O naide birbirlerini tanıyan başka iki kişi olacak! Affedersiniz.

TAKDIRLERİ BİR YANA BIRAKALIM !

Fırtınalı bir havada rüzgârın sertliğine, dalgaların ser-pintisine karşı vapurun burnunda duran bir kız kaptanın dik-katini celbetmiş. Kaptan, kızın hâl ve tavrından intihar et-mek istediğini tahmin ederek göziyle kontrol ettiği esnada kız kendini denize atıvermiş.

Kaptan derhal gemiyi istop ederek denize cankurtaran simitlerinin atılmasını ve kızın kurtarılması için de tayfa-ların denize atlamalarını emretmiş.

Tayfalar dalgaların fazlalığından ürkerek denize atla-mak için hazırlanıp ta bir türlü atıyamadıkları bir anda göbeğine kadar sakallı, ihtiyar bir haham birdenbire atla-yıvermiş. Dalgalarla biraz mücadelede sonra bir simite yapışmış. Sonra kızı da yakalamış. Yolcuların hayretleri içinde gemiye alınmışlar.

Kaptan tayfalara hitaben :

— Yazık size! Hepiniz denizci olacaksınız! Utanınız! Şu ihtiyar haham size cesaret ve denizcilik dersi verdi. Bir de bu zavallılara korkaklık isnad edersiniz. Yuf olsun size! diye tayfaları haşladıktan sonra hahamın omuzlarından tu-tup sarsa sarsa :

— Bravo dostum, gemicilerimize cesaret dersi verdiniz. Takdir ederim, tebrik ederim sizi!

Derken, haham şaşkın ve bitkin bir halde kaptanın ku-lağına doğru sokularak :

— Aman kaptan efendimiz, şimdi şu tebrikleri, takdir-leri bir tarafa bırakalım da beni arkamdan denize iteni bulalım!... Demiş.

TURFANDA ÇİLEK

Külhanbeyi bir satıcı sepetine koyduğu turfanda çilek-leri mütâd ahengi ile bağırarak satarken, yaşlıca bir kadın sorar :

— Kaça veriyorsun çileği?

— Kilosu yirmi beş kâğıda teyze.

— Aaa... üstüme iyilik sağlık, hiç yirmi beş liraya çilek olur mu ayol?

— Mubarek, daha bu gün piyasaya çıktı, turfanda bu turfanda, yüzüne gül gibi bakıyor insanın, baksana hanım.

— Hadi hadi güldürme beni, olacağını söyle bakiim.

— Olacağı bu teyze, zaten benim burada iki kâğıdım var, üst tarafı sermaye.

Kadın, ben sana helâlden iki buçuk lira veririm, olur mu? deyince, satıcı kaşlarını kaldırmak :

— Olur teyze olur, der. «Sen biraz daha bekle sonra dut, dut ye, dut.»

SELÂMÜNALEYKÜM

Bir sabahçı kahvesinde kumarda sabahlamış, perişan bir adam, o kahveye gelen bir arkadaşına rastlayınca :

— «Oooo, selâmnaleyküm derbeder.» demiş.

Öteki de onun haline bakarak :

— «Aleykümselâm benden beter.» demiş.

MUSLUKLARDAN BAŞKA HER YER AKIYOR

Resmî müesseselerden biri, taşradaki şubelerine şu yolda bir ta'mim göndermiş :

«Ne gibi masraflarınız olursa inceden inceye müfredat bildirin!»

Taşradaki müdür, bu tamime rağmen, yine : «Tamirat için şu kadar para lâzımdır! Binanın muhtelif yerleri akıyor» diye madde zikretmeksizin para istemiş.

Merkezden telgraf çekmişler : «Binanın neresi akıyor? Teker teker zikrediniz!»

Nüktedan müdür, telgrafla şöyle karşılık vermiş : «Musluklardan başka her yeri akıyor.»

ÖLÇÜ GÖTÜRÜYORMUŞ !

İkinci Dünya Harbi'nden önce, uzun zaman Avrupa'dan uzak yaşadığı için değişen selâmlardan haberi olmayan safca bir adam. Venediğe çıkınca iskelede bir dostuna tesadüf etmiş. Dostu kolunu ileriye doğru uzatarak, Faşist usuliyile bunu selâmlamış. Adam şaşırarak :

— Ne o, eline birşey mi oldu? diyerek ahbabının uzatığı eli tutup bakmağa başlamış.

Öteki :

— Aman dostum, sen Faşist selâmını bilmiyor musun? Ben sana Faşist usuliyile selâm verdim.

— Vallahi birader, uzun zamandır Avrupa'dan uzaklaştığım için farkında değilim; affedersin... Demiş.

Bir müddet sonra İtalya'dan Almanya'ya geçmiş. Orada da rastladığı bir dostu «Yerinde dur!» mânasını ifade eder gibi bir Nazi selâmı vermiş. Adamcağız bu işareti görür görmez birdenbire olduğu yerde duruvermiş. Arkadaşı :

— Niye böyle durup kaldın? diye sormuş.

— Durmaklıgımı ister gibi bir hareket yaptın da onun için.

— Ne münasebet yahu, ben sana Nazi usulünde selâm verdim. Farkında değil misin yoksa?

— Hay Allah, ben İtalya'da da böyle bir halt ettim. Bırader, uzun seneler var ki, ben Avrupa'da değildim. Öğreninceye kadar bu hataları yapacağız. Kusuruma bakma!... Deyip ayrılmış.

Ertesi günü yine sokakta giderken bir adamın elini göğsü hizasında tutup parmaklarına da bir portakal tutar gibi vaziyet vererek yavaş adımlarla kendine doğru geldiğini görünce, adamın yanına sokulmuş ve şapkasını çıkararak onu selâmladıktan sonra demiş ki :

— Nereden tanışıyoruz?

Muhatabı hayretle cevap vermiş :

— Ben sizi tanımıyorum.

— Elinizi bu şekilde tutmanızdan bana selâm veriyorsunuz zannettim de!..

— Hayır selâm falan verdiğim yok.

— Ya bu yaptığınız nedir?

— Karıma sutyen almaya gidiyorum. Bir tane aldım, büyük geldi, sonra değiştirdim, küçük geldi! Bir daha yanlış olmasın diye, şimdi ölçüyü götürüyorum!...

EN MÜNASİP YER

Rulet oynanan bir kumarhanede birçok para kaybeden bir genç, oyunu idare eden adamın yanına yaklaşarak sorar:

— Şu, benim son liramdır. Bunu nereye koymaklıgımı tavsiye edersiniz?

Kurupiyeye merhametli bir tavırla :

— Cebinize koymanızı tavsiye ederim!

SADAKATLİ KARI

Genç bir kadınla evlenen bir ihtiyar, bir zaman sonra hastalanır, ölüm yatağına düşer. Karısını yanına çağırarak:

— Artık ben ölüyorum, sen daha gençsin, elbette bir kocaya varacaksın; fakat sakın falan adama varma; çünkü o, benim en büyük düşmanımdır, diyince kadın :

— Merak etme efendi, ben zaten başkasına söz verdim! der.

DAİREDEN ÇIKAN İŞ

Eski nüktedan ricalden biri, hükümet koridorlarında tesadüf ettiği bir dostuna :

— Ne o, daha işin bitmedi mi? Hâlâ buralardasın? diye sorar.

— Evet daha buralardayız, paşam, bu dairelerden bir türlü iş çıkmıyor ki!..

Paşa parmağıyla boşlukta bir daire çizerek cevap verir:

— E, dairedir. İçinden döne döne çıkar da onun için.

İKİ KARILILAR

Eski devirde adamın biri, karısının üstüne bir yenisini almak istemiş. Bunun için görgüsüne güvendiği çifte karılı bir arkadaşına gidip sormuş :

— Senin tecrübelerine büyük bir itimadım var, birsey danışmaya geldim: Bilirsin ki ben evliyim; fakat şimdi bir kadın daha almak istiyorum. Bu fikrime ne dersin?

Kendine sual sorulan adam, çok ağır ve yavaş konuşmuş.

— Evet! demiş, ikisinin arasında yatmak hoş olur.
Bu cevabı alan arkadaşı, işine öyle geldiği için, muhatabının sözünü bitirmesine meydan bırakmadan fırlayıp soluğu imamın yanında almış ve derhal ikinci kadınla da evlenmiş. Fakat aradan bir müddet geçtikten sonra düşünceli ve perişan bir halde tekrar arkadaşının yanına gelerek şikâyete koyulmuş :

— Birader, bana bu fenalığı niçin yaptın?

— Hayrola, ne var ki?

— Daha ne olsun? İkinci karıyı aldıktan sonra uğramadığım musibet, çekmediğim kahr ve azap kalmadı. Halbuki sen : «İkisinin arasında yatmak hoş olur!» diye zihnimi çelmiştin.

— İyi ama dostum, o zaman sen sözümü tamamlama-ya vakit bırakmadın... Bilirsin ki, ben İzmit'le İstanbul arasında çalışan postacıyım. Karımın birisi İstanbul'da, birisi de İzmit'tedir. Ben hep Hereke'de yatarım, demiş.

(*) KUMA OTURAN GEMİ

Eski devirde, alaylı kaptanların idare ettiği bir gemi ile mehtaplı bir gecede seyredilerken kaptan ve dümençi uyuyurmuşlar. Başboş tekne de bir sahile gidip kuma oturmuş. Teknenin başındaki gözcü tayfa kaptan köprüsüne gelecek, uyuyan kaptana :

— Efendi kaptan, uyan, cemu oturdu.

Uyanarak, kısık gözle yandan gözcüye bakan kaptan :
Ulan, nereden anladun çemunun oturduğunu?

Seyir esnasında tabii olarak bir iz bırakamayacağımı düşünen gözcü (!) kendi anlayışına göre cevap vermiş :

— İşedum da halka oldu.

(*) KARI KOCA

Bilgili (!) bir karı koca tiyatro gişesine sokularak :

— Bize de lütfen iki bilet veriniz.

Gişedeki memur sormuş :

— Romeo Jülyet için mi?..

— Hayır efendim, karımla benim için!..

(*) LORD'UN DANOVA KÖPEĞİ

Lordun biri, yakın bir dostu olan bir Kontu ziyaret için şatosuna gitmiş.

Kont memnurlukla lordu karşılayıp muhteşem salonlarından birine oturttuktan sonra, bana iki dakika müsaade buyururmusunuz, deyip salondan ayrılmış.

Lord, eski, kıymetli antikalarla döşenmiş olan salonun bir köşesinde uyumakta olan iri bir Danova köpeğini zevk ve korkuyla seyir ederken, sancısını çekmekte olduğu bir gazı da yalnızlığın verdiği cesaretle seslice salvermiş.

Bu kazanın sesini duyan iri köpek, olduğu yerden birdenbire fırlayarak deli gibi kapıya koşmuş, kapalı, pencere-lere koşmuş kapalı, etraftaki biblo, vazo ne varsa devirdikten sonra gerilip kapalı bir pencereye balıklama atlamış ve pencerenin camını tuzla buz ederek bahçeye kendini atmış. Tam o aralık da içeriye Kont girmiş. Kırılmış vazolar, devrilmiş sandalyeler, salon bir felâket. Oturduğu koltukta kordudan rengi kaçmış dudaklı büzüşmüş lorda, aman dostum bu ne hal? demiş.

Lord, bitkin bir halde cevap vermiş :

— Aman efendim bende anlayamadım. Sizin bu muhte-

şem köpeğiniz birdenbire yerinden fırladı ve oraya buraya kendini atarak salonu bu hale getirdi ve şu pencereyi kırarak kendisini bahçeye attı.

Kont, tatlı bir gülümsemeyle :

Eliyle doktorun derece silkmesi gibi (ama bir az yan tarafta) bir işaret yaparak, siz çektiniz. Yani seslice bir kaza kaçırdınız değil mi? demiş.

Lord, «aman efendim, şey, ama nasıl anladınız bunu?»

— Efendim ben de böyle yalnız kaldığım zaman hiç gaz tutmam. Etrafta kimsenin bulunmadığına kani olunca hemen salıveririm. Tabii odanın havası değişir.

Şayet, o aralık da bizim Kontes içeri girivermişse, tiksinerek sorar. Nedir bu koku!?

Ben, cevap vermeden parmağımın köpeği gösteririm. O da, bir daha böyle birşey yapmasın diye basar sopayı havaya. Şimdi, köpek bu sesi duydu mu, deliye döner ve etrafı bu hale sokar, demiş.

NE ZAMAN YEMELİ ?

Filozof bir doktora sormuşlar :

— Ne vakit yemeli?

Doktor cevap vermiş :

— Zenginler acıkınca, fakirler de bulunca!..

(*) KEDİ O KEDİ

Şehir Tiyatrosunun ünlü sanatkarlarından Behzat merhum sağlığında bir gün, akıl hastahanesini merak edip, kal-kar Bakırköye gider. Ve hastahane başhekiminin yanına çıkarak; kendini tanıttıktan sonra :

— Acaba hastahaneyi gezmeme müsaade buyurulur mu der.

Başhekim nezaketle, bu talebi kabul ederek Behzat'ın yanna asistanlarından birini verir. Hastahaneyi ve akıl hastalarını gezdirip, göstermesini tenbih eder.

Behzat, asistan doktorla beraber pavyonları ve koğuşları gezmeğe ve hastalarla da hasbihal etmeğe başlar.

Ziyaret sırası kadınlar kısmına gelir. Doktor bir pavyon göstererek : «Bakın efendim» der.

— Bu pavyondaki kadınlar hep megalomani yani büyüklük iddiasında olan akıl hastalarıdır. Bunların kimi kendini Havva, kimi Kleopatra, kimi de Hürrem Sultan falan zanneder. Ve bir hayli tedavilerine rağmen de bunların bu kanaatlerini değiştirmek bir hayli güç olur.

Behzat, bu talihsiz kadınları üzülerek seyrettikten sonra, göğsünde tuttuğu bir kediyi sevmekte olan akıl hastası, irice bir kadının yanına sokularak kediyi işaretle kadına sorar :

— Maşallah hanımefendi aslanınız pek güzel!.

Deli kadın birdenbire açtığı gözleri ile Behzat'ın gözlerinin içine hiddetle bakarak :

— Kedi o kedi bunak herif der.

BU CENAZE BİZE GİDİYOR

Bir gün Hoca evinin penceresinde düşünceli bir halde otururken sokaktan bir cenaze geçiyormuş. Cenazenin arkasından yakınları :

— Ah sen göçtün artık, o gittiğin karanlık, kimsesiz yerde ışığın yok, yiyeceğin yok, giyeceğin yok, soranın yok

diye feryad edip ağlarlarken, Hoca ağzının yarısını eliyle kapayarak karısına dönmüş :

— Hanım dikkat et. Bu cenaze galiba bizim eve geliyor. Koş kapıyı açiver, demiş.

LÜKS LOKANTADA

Belçika'da tahsilde bulunan talebeden biri, memleketten her ay kendisine gönderilen paranın her nasılsa gecikmesinden dolayı bir gün izbe bir yerdeki ucuz bir lokantada karnını doyurmağa mecbur kalmış. Bir tek garsonun hizmet ettiği bu lokantanın eşyası da perişan ve fakirane imiş. Talebe garsonu çağırarak :

— Bana bir tuzluk getirir misiniz?

Deyince, garson elini sağ cebine sokup bir tutam tuz çıkararak tabağın kenarına koymuş. Biraz sonra biber lâzım olmuş :

— Bana biraz biber getirir misiniz?

Bu sefer de garson elini sol cebine sokarak çıkardığı biberi tuzun yanına bırakmış. Talebe, garsonun bu haline hayretle bakarken karşısında yemek yiyen birisi :

— Aizzim, sakın bu heriften hardal istiyeyim deme!. Demiş.

Aşağıdaki fıkrâ, bir adamın karakteri hakkında münakaşa edilirken söylenmiştir. Başından geçen bazı nükteli hadiselerle beraber sayın dostum NECDET RÜŞTÜ EFE, (TÜRK NÜKTECLERİ) adıyla yazdığı kıymetli eserinde bana da lâyük olmadığım yeri vererek anlattığım bu fıkrâyı yazmıştır.

— Bir Erzurum'lu horoz satıyormuş. Bir Acem müşteri gelip sormuş :

— Gaççe satirsen bu horozî?

— İki kâgide...

— Eyi emma, dur bagalım bu horozin mezhebi nedir?..

— Erzurumlu :

— Bilmirem, demiş,

Acem de, ben beyle mezhepsiz horozu almirem, deyip uzaklaşırken Erzurumlu Acem'e seslenerek :

— Kel kel, demiş, senin mezhep dedigin nedir?

— Yani sorirem sana. Bu horozun mezhebi sünnimi di, çiiimi di?

Erzurumlu biraz düşündükten sonra cevap vermiş :

— Vallah iyi bilmirem emma, bu horozun sabah sabah şafakla kalkup cevherle ötmesine bakılırsa sünnidi, yoh, öğleden sonra da çöp tenekesini devirip poh yemesine bakılırsa Şiydi, demiş.

ONUN DA ALTINDAN NE ÇIKACAK BAKALIM

Yolların çamur deryası olduğu bir memlekette, bir adam caddenin orta yerinde bir fes görmüş. Alayım diye davranırken, bakmış ki çamur dizleri aşiyor. Bir sırık tarik etmiş, sırıkla fesi yakalayıp havaya kaldırmış. Bir de

ne görsün? Fesin altında birbaş kımlıdanıp duruyor. Haykırış :

— Yetişin! Galiba burada bir adam boğuluyor.

Yetişmişler. Kazma kürek çıkarmağa uğraşırken, çamurlar arasından başı beliren adam:

— Aman elinizi çabuk tutun! diye yalvarmış. Altında bir de yağız at var.

RESSAMI TANIRMIŞ

Bir resim sergisinde penbe bir grup tablosunu zevk ile seyreden bir kadın yanındaki adama sormuş:

— Beyefendi, acaba bu tablo tulü mudur? yoksa grup mudur?

Adam hemen cevap vermiş:

— Gruptur efendim.

— Feki ama nerden anladınız?

— Ressamı tanıyordum.

— O mu size söyledi.

— Yoo... sabahları onbirden evvel yatağından kalkmazda...

NE MAL OLDUĞUNU BİLİRMİŞ...

Kotrasiyle Afrika kıyılarında dolaşan varlıklı bir sporcu, güzergâhındaki bir adamın tabii limanlarından birine sokulup demirler. Biraz dinlendikten sonra da bir gezinti yapmak üzere botuna atlayıp adaya çıkar. Tam karaya ayak bastığında uzaktan kulağına:

— «Ben, senin ne mal olduğunu biliyorum..» diye bir ses gelir. Sesin geldiği istikamete doğru yürüdükçe aynı ses, hep

aynı şekilde devam eder. Adam, hayretler içinde kalır. Nihayet sesin geldiği yere sokulur. Bakar ki ağaç üzerinde, ağaçtan bağlı, fevkalâde güzel bir papağan. Biraz sonra da ağaçlar arasından bir adam peyda olur. Sporcu, adama:

— «Bu papağan siizn mi?» diye sorar. Adam: «Benim» deyince, satın almak ister. Diğeri satmaz. Sporcu ısrar eder:

— «Ama ben çok para veririm» der. «Bittim bu papağanın güzelliğine, hem de konuşmasına.»

Bunun üzerine papağanın sahibi:

— «Maalesef bey, satamam..» der. «Ama mademki bu kadar ısrar ediyorsunuz, bu papağanın erkeği de çok cinstir. O da güzel konuşur. Bunun yumurtalarından iki tane size vereyim. Herhangi bir kuluçkanın altına kor, yavru çıkarabilirsiniz..»

Sporcu razı olur ve oldukça yüklü bir para ödeyerek yumurtaları satın alıp oradan uzaklaşır.

Aradan epey zaman geçer. Sporcunun bir gün yine o adaya yolu düşer ve sahile çıkınca, yine aynı ses, aynı şekilde kulağına gelir:

— «Ben, senin ne mal olduğunu biliyorum. Ben, senin ne mal olduğunu biliyorum..»

Adam, yavaş yavaş papağanın olduğu yere sokulur, sokulur, tam yanına gelince :

— «Bana bak kahpe» der. «Ben de senin ne mal olduğunu biliyorum. Yumurtaların birinden saksağan, birinden atmaca çıktı..»

BANA BİR GALİP İSTAKOZ GETİR

Lokantaya giden bir adam listeye göz attıktan sonra bir bütün istakoz ister.

Garson istakozu getirip müşterinin önüne kor. Adam bütün olarak istediği istakozun tek bacaklı olduğunu görünce:

— Bunun bir bacağına ne olmuş? diye sorar.

Ukalâ olan garson:

— Efendim, malûmu âliniz istakozlar çok kavgacı olurlar. Bu istakoz da herhalde bir kavgadan mağlup çıkmış, bacağımnı birini kaybetmiş olacak! diye müşteriye idareye uğraşırken, adam, sert bir hareketle tabağı iterek:

— Haydi! Çok konuşma... Al bunu da bana bir galip istakoz getir! der.

MÜSAADENİZLE AHİRA GİDİYORUM!

İran şahlarından biri, yazdığı saçmasapan şiirleri ikide birde dalkavuklarına okuyarak adamcağızları harap edermiş. Bir gün yine fevkalâde bir eser olduğuna kani bulunduğu bir şiirini meşhur şair Kaani'ye gösterip mütalâasını sorunca toksözlü ve dalkavukluğu sevmeyen şair sözünü esirgemiyerek pervasızca hakikati şahın yüzüne vurmuş:

— Şahım! Bu şiirde ne vezin var, ne kafiye, ne de mâna..

Şah bu cevaptan fevkalâde hiddetlenerek:

— Vay küstah vay.. Bir hayvan da ancak böyle cevap verir. Atın bu herifi ahıra! diye bağırır.

Kaani'yi şahın huzurundan toparlayarak götürmüşler, ahıra kapatmışlar ve uzun zaman orada bırakmışlar. Bir bayram günü şahın yakınları şairin çektiği ıstıraptan uslandığına ve bir daha huzurda böyle bir küstahlıkta bulunmayacağına dair teminat vermişler. Bunun üzerine şah yumuşamış ve Kaani'yi huzuruna çağırarak:

— Bir hiddetli zamanıma rastgeldiği için seni uzun müddet hapsettim. Ne ise, ümit ederim ki artık aklını başına al-

muşsındır. Sen ahırda vakit geçirdiğin müddetçe ben de şiirdeki kabiliyetimi bir kat daha inkişaf ettirdim. Bak, sana yeni ve en güzel şiirlerimden birini vereyim de okuduktan sonra fikrini söyle... demiş.

Kaani hürmetle eğilerek şahın şiirini alıp okuduktan sonra kâğıdı tekrar kendisine iade edip :

— Şahım, kulunuz ahıra gidiyorum! cevabını vermiş.

ARSLANIN İNİNDE

Arslanın biri yağmurlu ve fırtınalı bir havada yola çıkar. Biraz sonra fırtınadan perişan bir hale gelmiş olan bir maymunla bir eşek ve bir de tilkiye rsatgelir:

Onlara der ki :

— Gelin, şu fırtına geçinciye kadar sizi inimde misafir edeyim.

Her üç hayvan arslana teşekkür ederek beraberce onun inine girerler. Biraz sonra arslan eşeğe dönerek:

— Malûm ya, ben karnımı etle doyururum. Burada biken kemiklerden çok fena ve ağır bir koku peyda oldu. Bunun siz de duyuyorsunuz değil mi? der.

Eşek cevap verir :

— Evet arslan baba, hakikaten pek fena bir koku var. Burada sen nasıl oturuyorsun hayret ediyorum.

— Seni buraya tufan gibi bir yağmurdan kurtararak getirdim. Benim bu iyiliğime mukabil nankörlük ederek yüzüme karşı evimi kötülüyorsun ha? diyip bir pençeyle eşeğin karnımı deşer.

Sonra maymuna dönerek sorar:

— Sen ne dersin, söyle bakalım arkadaş?

— Aman efendim, buradaki koku bana o kadar nefis geldi ki; gül bahçeleri bile halt etmiş!

Arslan bu sefer de :
— Seni ikiyüzlü kerata! diyerek maymunu da parçalıy-
verir.

Nihayet tilkiye dönüp :
— Senin fikrin nedir hazret? Söyle bakalım! deyince
tilki :
— Vallahi arslan baba, ben senelerdenberi müzmin ve
ağır bir nezleden ıstırap çekiyorum. Burnum katiyen koku
almaz! cevabım verir.

MEĞER İTİBAR ETMİŞİ

Şehirlinin biri jiletini trende unuttuğu için köy berberin-
de tıraş olmak mecburiyetinde kalmış. Berber, müşterişini
cami avlusundaki iskemleye oturtuktan ve boynuna kirli
çarşafı sardıktan sonra sabunu eline almış; sabuna tüküre-
rek adamın suratına sürmeğe hazırlanmış.

Şehirli, berberin eline vurarak telâşla:
— Ne halt ediyorsun? Kerbelâda mısın? Sabuna tükürü-
lür mü? Bu ne pisliktir? diye çıkışınca, berber:
— Ne gızıyon? Ne oldu? Bir gabiât mı ittük? Biz seni
misafirsin deyi itibar ittük.
— Acaba iitbar etmeseydin ne olacaktı?
— Ne olacaktı? Suratınğa tükürüp zabunu öyle çalacağ-
dım!

KADININ HALİFEYE CEVABI

Bir kadın Hazreti Ömerin huzuruna çıkarak geceyarısı
evinin soyulduğunu söyler.

Halife gazapla sorar :

— Eviniz yukardan aşağı soyuluncaya kadar hep uyudu-
nuz mu? Bu kadar derin uykuya nasıl dalabiliyorsunuz:

Kadın cevap verir :

— Seni uyanık bildiğimiz için Halifemiz!

SEN BANA BİR DELİK ATIVER

Karısının, artık bu kadar içme diye her gün söylenmesi-
ne rağmen, ayyaş adam yine zil zurna olup gecenin geç saa-
tinde evine döner.

Elindeki anahtarla bir türlü kapının deliğini bulup aç-
maz, kapıyı karıştırır durur.

Karısı gürültüden uyanarak, bizimki gene körkütük gel-
di galiba diye pencereyi açıp aşağıya seslenir:

— Kapının önünde gıcır gıcır herkesi rahatsız etme, ge-
ce vakti.

Koca aşağıdan dili dolaşarak cevap verir.

— Hanım bende anahtar var yahu, sen bana bir delik
ativer!..

DÜKKÂNDA KİM KALDI BE

Davit hasta yatağında son nefesini vermek üzere iken.
bütün aile baş ucunda toplanmışlar.

Hasta mecalsiz sormuş:

— Mişon nerede?

— Mişon oğlum baban çağırıyor.
Çocuk yerinden ayağa kalkarak babasına kendini göstermiş. Baba, gözünü açıp kapayarak gördüğünü belirtmiş. Biraz sonra yine halsiz: Yako nerede? demiş.

— Yako bak, dayın çağırıyor. Yako da gelip görünmüş.
Az daha sonrada: İzak nerede? demiş.

— İzak koş amcan çağırıyor.

İzak da baş ucunda görününce, hasta güçlkle sormuş:

— Hep çocuklar buradalar mı?

— Evet uzulma hepsi burda.

Hasta birden bire yataktan fırlayarak:

— Peki dukkanda kim kaldı be!

BUNLARDAN EVVEL ALÂYI ALÂYI

Vaktiyle Alâ isminde bir adam Mazandırana vali olur. Geldiği günden itibaren şehre bir uğursuzluk çöker. Eş-raftan biri attan düşerek ölür. Ertesi gün, büyük bir yangın olur, şehrin en güzel kısımları yanar. Bir müddet sonra, veba, kolera hastalıkları başlar. İnsanları, hayvanları kırar, geçirir. Velhasıl, bu adamın geldiği günden itibaren şehir halkının çekmediği kalmaz. Senenin muayyen aylarında yağın yağmur da yağmayınca, kıtlık tehlikesi başgösterir. Şehrin imamı yağmur duası için halkı toplayıp namaz kıldırıktan sonra, gür sesle duaya başlar:

— Allahım, sen bizim başımıza gelen envai derdü belâyı, emrazü vebayı, vukuu melhuz olan Kahtu galâyı.. başımızdan ırak eyle... demek üzere sıralayıp dururken, dinliyenlerden biri imamın sözünü keserek:

— Bunlardan evvel Alâyı, Alâyı!.. der.

Emrazü veba = Veba hastalığı.

Kahtu Galâ = Kıtlik, demektir.

FAKİR HANE GELSİNDE GİRİVEREYİM

Adam, tam tertip kafayı tütsüledikten sonra meyhaneden çıkıp evine giderken bir sokağın ortasında durup salınlamaya başlamış. Bu hal Polisin dikkatini çekmiş, sarhoşa sokularak sormuş :

— Hey ahbap, burda durup ne bekliyorsun böyle;

Adam yangözle bakıp güçlkle cevap vermiş :

— Bey kardeşim, evler birer birer önümden döne döne geçiyorlar, Fakirhane gelsinde rahatçacık girivereyim diye bekliyorum.

AZ DAHA HIZLI SÖYLER MİSİNİZ?

İskoçyalıların çoğu sigara yerine tütün çiğnerler, bunun da adamakıllı tiryakileri vardır.

Sağır bir kadın trende giderken, tütün çiğneyen bir iskoçyalı gelir kadının yanına oturur. Bir müddet geçtikten sonra kadın iskoçyalıya:

— Affedersiniz bayım ben biraz ağır iştirim, söylediklerinizi hiç duyamıyorum, az daha hızlı söylemişsiniz lütfen.

İMAMIN ENTARİSİ

Köylünün biri bir tanıdığıle şehirde dolaşmış. O sırada ezan okunmuş. Arkadaşı köylüye demiş ki:

— Gel şu camide namazımızı kıliverelim.

— Aman, hemşerim! Ben hiç camide namaz kılmadım, bunun usul ve erkânını bilmem.

— Zarar yok, sen imamın arkasında durursun. O ne yaparsa sen de aynen onun gibi yaparsın.

Köylü razı olmuş ve camie girmişler. Mevsim yaz olduğundan imam entari ile namaz kıldırıyormuş. Köylü de imamın tam arkasında yer almış. O esnada imamın iki kalçası arasına entarisinin gülünç bir vaziyette sıkıştığını gören köylü, entariyi çekip düzeltmek istemiş.

Fakat tam bu sırada imam rükûa varmak üzere gür sesle «Allahüekber» diyince, köylü, bundan imamın öfkelenmediğini zannederek :

— Affedersin hemşerim, diye entariyi, sıkıştığı yere alele acele tekrar tıkivermiş!

SIRADA KAÇ KIŞI VAR

Pariste bir adam bir berber dükkânına girerek sormuş:

— Sırada kaç kişi var.

Berber :

— Üç kişi, deyince.

— Pekâlâ daha vakit var, deyip gitmiş.

Başka bir gün tekrar gelip:

— Sırada kaç kişi var, diye yine sormuş.

Bu sefer : B

— Dört kişi var, demişler.

— A bu kadar bekliyemeyeceğim, deyip yine çıkıp gitmiş.

Üçüncü defa bu hadise yine aynı şekilde tekrar edince Berber sinirlenerek çırağını çağırıp :

— Çabuk, şu adam kimdir, nereye gidiyor takip etde bana söyle, demiş.

Çırak yarım saat sonra dükkâna dönünde ustası sormuş:

— Öğrendinmi kimmiş, hemde nereye gitti.

Çırak önüne bakarak:

— Doğru sizin eve efendim, demiş.

ŞÜKRET

Bir uzun boylu ile bir kısa boylu arasında :

Kısa boylu :

— Birader halimi sorma, gırtlığıma kadar borç içindeyim.

Uzun boylu :

— Aman kardeşim, şükret ki boyun kısa. Ya benim gibi uzun boylu olsaydın!

Borçlu: — Şükret ki boyun kısa...

YA HANDIR, YA HAMAMDIR!

Bir müddet İstanbulda hamallık edip memleketi olan Liceye dönen bir köylüye arkadaşları sormuşlar:

— Söyle bakalım, İstanbulun neresini beğendin, nesi meşhur?

— Hanı, hamamı...

Bu izahatı dinliyenlerden biri sonradan İstanbula gelmiş. Birkaç hafta içinde mevcut parasını tüketerek iş bulmak için bir iki yere başvurmuşsa da muvaffak olamamış. Açlıktan dermansız sokaklarda dolaşırken bir mahallebici dükkânın vitrininde secde eder gibi başları yere değmiş, haşlanmış tavukları, fırınlanmış mahallebileri, yeşil fıstıklı baklavaları görünce dizlerinin bağı çözülerek oracığa yıkılıvermiş.

İçerideki müşterilerden birisi, adamın bu halini görünce, mahallebiciye sormuş :

— Baksana şu adam neye oraya yıkıldı? hasta mıdır, nedir, anlayıver bakalım.

Dükkancı dışarı çıkarak bakıp geldikten sonra:

— Açlıktan efendim, demiş.

— Hay Allah, zavallı adam. Al gel şu herifi de, önüne bir okka baklava koy, yesin.

Adamcağız, mecalsiz içeri girerek önüne konan dolu bir tabak baklavayı birer birer yedikçe yavaş yavaş kendine gelmiye ve gözleri açılmıya başlamış. Altıncı baklavada düzelmış. Onuncuda dirilmiş. On ikincide bine taşına dönmüş.

Baklavayı ismarlıyan adam sormuş :

— Nasıl, doydun mu, halinden memnun musun?

Karışık bir Türkçe ile cevap vermiş:

— Beli beğim, çok memnunem.

— Bu yediğin şeyin ne olduğunu biliyor musun?

— Vallah beğim, bu ya handır, ya hamam!.

BUKADAR İNSANA BAKAMAZMIŞ!

Yaşlı bir karıkoca işlerini gördürmek için evlerine genç bir kız alırlar. Bir müddet sonra kız düşünceli bir halile efendilerinin karşısına gelerek:

— Affedersiniz, ben artık sizlerden ayrılmaya mecburum, gideceğim, der.

— Niçin evladım ne oldu, pek alâ seni evladımız gibi seviyoruz, neden gidiyorsun diye sorarlar.

— Efendim hani beni pazar sabahları gelip gezmeye götüren delikanlı vardıya;

— E e e e !

— Onunla seviştik, bir evladımız dünyaya gelecek. Artık benim bu evde kalmam doğru olmaz tabi.

Karı koca işinden çok memnun oldukları kızın evden ayrılmasına razı olmayarak birbirlerine bakışıp gözleri ile anlattıktan sonra kadın :

— Aman yavrum sen bizim evladımızsın senin çocuğun bizim çocuğumuz demektir, sen üzülme hiç bunun için gidilirmi, der.

Aradan bir sene geçer, kız mahçup gine hanımının karısına çıkıp :

— Ah efendim, bu sefer yine bir şanssızlık oldu, hani benim bir bahriyeli ahabım vardıya ondanda maalesef bir çocuğum olacak, bu sefer mutlaka gitmeliyim, artık burada kalamam, deyince. Karıkoca aralarında fiskosiu bir görüşme yaptıktan sonra :

— Bak kızım, dikkat et gerçi senin evladım bizimde evladımızdır demektir bir daha böyle bir tatsızlık olursa seninle olan alâkımızı kesmek mecburiyetinde kalırız, anladın değilmi, değince. Kız başını önüne eğip cevap verir:

— Evet amma hanımcığım bunlar o kadar mühim değilce asıl başka bir sebep var.

— Peki asıl sebep ne imiş.

— Bakın ben sizin evinize iki kişiye bakmak üzere geldim.

— Eeee!

— Halbuki hanımcığım şimdi siz dört kişi oluyorsunuz, eee, ben bu kadar insana bakamamki.

TAVİD NE DEDİ?

Patrikane, papazın birini yeni bir kiliseye göndermiş. Rahip vazifesi başına gelir gelmez, ilk iş olarak zangocu çağırıp sormuş:

— Bura ne yerdirdir? Kıyak yerdirdir?

Zangoç cevap vermiş:

— Bura ne kerte yer olduğunu oturuncas ağnarsın!

— Sıtmalıktır?

— Keşkem olsa... Bura kesat yerdirdir. Boyumcas borca batmışım. Papelden yana istifin yoğusam senin de yakında olacağını odur.

Çok geçmeden zangoçun anlattığı vaziyete papaz da düşer. Sağa borç, sola borç, artık esnaf krediyi keser. Bir pazar sabahı, cemaatin kiliseye dolduğu bir sırada, papaz âyine girmeğe hazırlanırken, zangoç sorar:

— Papaz efendi? Öğleyin ne tenavül edeceğiz?

— Birşey hazırlamadın?

— Laf ilen plaf pişirse derya kadar yağ benden! Kim ne veroor ki alıp pişirelim?

— Sen Tavid'e get. Benden selâm et. Papaz efendi iki kilo palamut istoor de, o verir.

— Ben Tavid'e gidemem. O, altık çurçur bilem vermez.

— Uzatma... Sen papaz efendi selâm etti! de, o verir! diyip âyine girer.

Garip tesadüf, Mukaddes Kitabı açtığı zaman, önüne Hazreti Davud mukaddemesi çıkmaz mı? Vaıza başlar:

— Tavid ne dedi? Baraber okualım. Tavid dedi ki: Fıkarayı sahabet idiniz. Onları seviniz. Fıkarayı sevenler aziz olurlar.

Bir sahife daha çevirir:

— Tavid ne dedi? Tavid dedi ki: Yalan laf etmeyiniz! Doğru laf edenler cennetin balâsında yer alırlar. Yalan mükâleme edenler ise cehennemin nârı cahiminde kebab olurlar.

Bir sahife daha çevirerek gür sesle:

— Tavid ne dedi? diye bağırdığı anda zangoç kiliseden içeri giriverir:

Bu suali kendine soruldu zannederek:

— Ne deecek... Ben o madrabazlara palık değil, selâm bile vermem! dedi, der.

«DAHA İYİ OLAYIM!» DİYE...

Adamın biri yakalandığı bir hastalıktan kurtulmak için bir ilâç alır. İlâcı içtikten sonra bir başkasının tavsiye ettiği ilâcı da içer. Derken, bir diğërininkini de tecrübe eder. Hastalıktan bir an evvel kurtulmak için kimden ne dinlediyse hepsini yapar. Midesi bu şekilde perişan olunca hastalık artar. Ölüm derecesine geldiği zaman, ailesini başına tophyarak şöyle bir vasiyette bulunur:

— Çocuklarım! Ben ölüyorum. Size son öğüdüm şu olsun: Mezarımın taşına «İyi idi, daha iyi olayım diye öldü!» cümlesini yazdırınız.

DURMADAN DÖNERLERİ

Sultan Selim, Mısırdan avdet ettiği esnada ordusile Konya varınca birdenbire şiddetli bir kasırga peyda olur. Kalan tozlar birer sütun gibi döne döne göklere çıkarken padişah, Kemal paşazadeye:

— Mevlâna, bu nedir? diyince:

— Efendim, burası Mevlânanın şehridir; taşı da toprağı da Mevlevidir; böyle durmadan dönerler! diye cevap vermiş.

ARTIN'İN TÖVBESİ

Artin, karısına bir daha rakı içmiyeceğini temin etmişti!

Ertesi günü işinden çıkıp evine dönerken, geçtiği ilk meyhanenin önünde :

«Artin, sakın kararını değıştirme. sözünde sebat ol, şu kapıdan içeri gireyim deme» diye söylene söylene meyhaneyi geçmiş.

Az ileride ikinci meyhaneyi görmüş:

«Nafile, öyle uzaklardan gözümün içine ılık ılık bakma! Girmeeceim ve içmeeceim altık. Bu kararım katidir.» diye başını başka tarafa çevirerek güçlükle o meyhaneyi de geçmiş.